

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Stalna služba u Hrvatskoj Kostajnici
Hrvatska Kostajnica, Vladimira Nazora 10

Poslovni broj: Povrv-161/2020-12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Sisku, Stalna služba u Hrvatskoj Kostajnici, po sucu Renati Žličarić u pravnoj stvari tužitelja K. d.o.o. za komunalne djelatnosti H. D., P. B. 39, OIB, zastupan po punomoćniku odvjetniku M. R. iz S., R. 40, protiv tuženika M. R., OIB, H. D., Ž. V. 7, zastupan po punomoćniku odvjetniku H. M. iz S., radi isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 14. veljače 2023., donesene i javno objavljene 17. ožujka 2023.,

presudio je

I Održava se na snazi platni nalog platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika I. K. iz S., S. i A. R. 25, broj: Ovr-131/2020 od 12. veljače 2020., kojim se nalaže tuženiku M. R., OIB, H. D., Ž. V. 7 da tužitelju K. d.o.o., OIB iz H. D., P. B. 39 isplati iznos od 88,55 € / 667,20 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospjeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do 1. siječnja 2023., a od 1. siječnja 2023. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena u roku od 15 dana računajući iste:

- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.02.2019. do isplate,
- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.03.2019. do isplate,
- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.04.2019. do isplate,
- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.05.2019. do isplate,
- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.06.2019. do isplate,
- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.07.2019. do isplate,
- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.08.2019. do isplate,
- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.09.2019. do isplate,
- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.10.2019. do isplate,
- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.11.2019. do isplate,
- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.12.2019. do isplate,

- na iznos od 7,38 € / 55,60 kn od 16.01.2020. do isplate,

II Nalaže se tuženiku M. R., OIB, H. D., Ž. V. 7, da tužitelju K. d.o.o. za komunalne djelatnosti H. D., P. B. 39, OIB naknadi prouzročeni parnični trošak u visini od 147,65 € /1.112,50 kuna, sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 17. ožujka 2023. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj K. d.o.o. za komunalne djelatnosti H. D., (u daljnjem tekstu tužitelj), je podnio prijedlog za ovrhu pod brojem Ovr-131/2020, putem javnog bilježnika I. K. iz S., S. i A. R. 25, zbog duga tuženika M. R. (u daljnjem tekstu tuženik) u visini od 667,20 kuna za odvoz komunalnog otpada u periodu od veljače 2019. do siječnja 2020..

2. Tuženik je pravovremeno uložio prigovor protiv rješenja o ovrsi, te je spis dostavljen ovom sudu koji je donio rješenje, broj: Povrv-161/2020 dana 4. studenog 2020., kojim je stavljeno izvan snage rješenje o ovrsi doneseno na temelju vjerodostojne isprave, te se predmet nastavio voditi kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, pod brojem Povrv-161/2020.

3. U prigovoru koji se ima smatrati odgovorom na tužbu, tuženik u bitnom tvrdi da isprava na kojoj se temelji rješenje o ovrsi nije vjerodostojna, kao niti financijska kartica, otvorene stavke, tvrdi da mu usluga nije vršena i da nikad nije potpisao ugovor s tuženikom koji je zloupotrijebio njegov OIB. Tuženik tvrdi da nema nikakav dug i da njegov otpad tužitelj ne odvozi jer ne ulaze u njegovu ulicu. Tuženik smatra da je ovrha protupravna i da ne želi koristiti usluge tužitelja. Nadalje, tvrdi da je zatražio da se isključi iz sustava pružanja usluge, međutim, njegovom zahtjevu nije udovoljeno. Nadalje, tvrdi da je sve račune u spornom periodu vratio tužitelju s prigovorima, te predlaže da sud odbije tužitelja u cijelosti.

4. Između tužitelja i tuženika nije sporno da je tuženik vlasnik kuće na adresi Hrvatska Dubica, Željka Volarevića 7 u kojoj živi sa suprugom.

5. U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u financijsku karticu potrošačkog mjesta (str 5 predmeta), izvršen je uvid u Odluku o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada od 31.1.2018. (Službeni vjesnik 5/2018) (str. 232-252 predmeta), izvršen je uvid u Odluku o izmjeni i dopuni Odluke o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada od 29.11.2018. (str. 222-230 predmeta), izvršen je uvid u Odluku o izmjeni i dopuni cjenika javne usluge sakupljanja odvoza i odlaganja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada (str 219 predmeta, te prethodnu suglasnost na isti cjenik) i Odluku o izmjeni i dopuni cjenika javnih usluga od 3.1.2020. (str 219-221), izveden je dokaz saslušanjem tuženika i svjedoka R. D. i B. D. (stranica 256-258 predmeta).

6. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, i na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu sa članka 8. Zakona o

parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 43/13., 89/14., 70/19. i 80/22. - dalje ZPP), sud je u cijelosti održano na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika.

7. Uvidom u financijsku karticu potrošačkog mjesta s otvorenim stavkama sud je utvrdio da je tuženik na temelju naprijed citirane kartice dužan tužitelju za uslugu odvoza komunalnog otpada za vremenski period od veljače 2019. do siječnja 2020., ukupno iznos od 667,20 kuna, time da je u financijskoj kartici navedena adresa tuženika Ž. V. 7.

8. Uvidom u Odluku o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada sud je utvrdio da je tužitelj 31.1.2018. donio naprijed citiranu odluku koju je objavio u Službenom vjesniku broj 5/2018. Iz odluke je razvidno da strukturu javne usluge temeljem članka 5. Čini fiksni dio cijene: cijena obvezne minimalne usluge (MJU) i varijabilni dio cijene: cijena javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada (JCxVxBPxU) i cijena ugovorne kazne (UK). Nadalje, cijena javne usluge određuje se prema izrazu: $C = MJU + (JCxVxBPxU) + UK$, time da oznaka MJU je cijena obvezne minimalne javne usluge, te je korisnik dužan platiti davatelju javne usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje osim ako je riječ o obračunskom mjestu na kojem se nekretnina trajno ne koristi. Člankom 8. određena je najmanja učestalost odvoza komunalnog otpada u svim naseljima na području Općine Hrvatska Dubica jednom tjedno a izdvojeni otpad jednom mjesečno. Članak 13. propisuje da je korisnik usluge obavezan koristiti javnu uslugu i predavati miješani komunalni otpad i biorazgradivi komunalni otpad davatelju usluge na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge, te dostaviti davatelju javne usluge izjavu o načinu korištenja javne usluge i preuzeti spremnike za otpad. Uvidom u Odluku o izmjeni i dopuni odluke o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada od 29.11.2018. Članak 1. propisuje da se mijenja članak 25. naprijed citirane odluke, te isti glasi da korisnik usluge ne može privremeno odjaviti korištenje javne usluge na nekretnini, te mora podnijeti zahtjev za odjavu korištenja javne usluge na nekretnini koja se trajno ne koristi, ako istu neće koristiti minimalno godinu dana, te prilikom podnošenja zahtjeva za odjavom korištenja javne usluge dužan je vratiti spremnike za odlaganje otpada, te podmiriti sve dospjele račune. Nadalje, korisnik usluge dužan je davatelju usluge prijaviti svaku promjenu (promjena nositelja prava vlasništva ili korištenja nekretnine, početak korištenja nekretnine i sve druge promjene), a davatelj usluge isto može provjeriti i po službenoj dužnosti. Uvidom u cjenik javne usluge sakupljanja, odvoza i odlaganja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada od 18. lipnja 2018. potvrđeno je da cijena javne usluge je strukturirana i sadrži cijenu obvezne minimalne javne usluge (MJU) cijena usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada i ugovorne kazne. Iz Cjenika proizlazi da minimalna mjesečna naknada u kunama iznosi 48,00 kuna što s PDV-om od 13% iznosi 55,60 kuna mjesečno za koji iznos je tužitelj zadužio tuženika budući na području Općine Hrvatska Dubica ima organiziran prijevoz i pružanje javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada.

9. U svom iskazu svjedok R. D. u bitnom tvrdi da je djelatnik tužitelja, komunalni redar i u sklopu rada nadzire obavljanje odvoza komunalnog otpada iz

domaćinstva. Svjedok tvrdi da u periodu od 2. svibnja 2019. do danas nije imao nikakve pritužbe tuženika da mu se otpad ne odvozi. Svjedok tvrdi da ima organiziran odvoz komunalnog otpada za sva domaćinstva na području Općine Hrvatska Dubica, te da tuženik u kući živi sa suprugom, a prije cca 12 godina svim građanima Općina Hrvatska Dubica besplatno su podijeljene kante za smeće. Svjedok tvrdi da nitko od susjeda koji žive u blizini tuženika nisu prijavili probleme s odvozom otpada iz perioda u tužbi do danas.

10. U svom iskazu svjedok B. D. tvrdi da vozilo tužitelja nikada nije ušlo u dvorište tuženika da bi odvezlo otpad jer se radi o odvojkulice Ž. V., a to su utvrdili jer su članovi povjerenstva za zaštitu potrošača, pa su proučavali račune na kojima piše odvoz otpada koji se nije vršio. Svjedok tvrdi da kamion za odvoz otpada može ući u ulicu i do kuće tuženika, nije vidio da tužitelj odvozi otpad tuženiku, tuženik ima otpada od željeza kojeg radi, odnosno isti odvozi sam. Svjedok tvrdi da tuženik nije zadužio kantu za otpad, te nije potpisao izjavu o korištenju usluge tuženiku.

11. Iz iskaza svjedoka R. D. sud je utvrdio da tužitelj pruža javnu uslugu sakupljanja i odvoza komunalnog i biorazgradivog otpada na području Općine Hrvatska Dubica i u ulici u kojoj živi tuženik, a iskaz svjedoka B. D. također potvrđuje da kamion tužitelja može ući u ulicu i do kuće tuženika.

12. Sud nije prihvatio iskaz svjedoka B. D. u dijelu u kojem tvrdi da tuženik ne posjeduje kantu za smeće i u dijelu u kojem tvrdi da vozilo tužitelja nije nikad ušlo u dvorište tuženika, jer nema o tome neposrednih saznanja.

13. U svom iskazu tuženik tvrdi da mu se ne vrši usluga odvoza komunalnog otpada od strane tužitelja za period iz tužbe. Tuženik tvrdi da ne proizvodi komunalni otpad. Tuženik tvrdi da je reklamirao sve račune na koje se odnosi potraživanje tužitelja u ovoj pravnoj stvari, te je dobio odgovor da se reklamacija računa odbija kao neosnovana bez navođenja ikakvih zakonskih ili drugih razloga i odgovor je na reklamaciju napisan, budući da povjerenstvo ima 3 člana, a on je jedan od članova, odlukom druga dva člana povjerenstva. Tuženik tvrdi da mu nije jasno zašto ga tužitelj nije isključio iz svog distribucijskog sistema budući ne koristi usluge tužitelja. Tuženik tvrdi da na adresi Ž. V. 7 živi sa suprugom, te se nekretnina nalazi u njegovom vlasništvu. Tuženik tvrdi da je tražio od tužitelja da proširi put kako bi se mogla vršiti usluga odvoza otpada, međutim, to nije prihvaćeno tako da se usluga odvoza otpada njemu ne vrši. Tuženik tvrdi da svaki mjesec uredno vrši reklamaciju računa jer smatra da iste ne treba plaćati. Tuženik tvrdi da se Povjerenstvo sastaje svaka 2 do 3 mjeseca i razmatra prigovore i odgovore potrošačima i njemu su odgovorili da ne prihvaćaju prigovor jer misle da je usluga vršena. Tuženik tvrdi da mu je netko u dvorištu ostavio zelenu kantu od 120 litara, bez da je on potpisao ikakvu zadužnicu, bez da ga itko pisano obavijestio, već je istu zatekao u dvorištu nakon izvršenih poljoprivrednih radova. Tuženik tvrdi da nikad nije primio opomenu od strane tužitelja za neplaćene račune, već je odmah primio rješenje o ovrsi javnog bilježnika. Tuženik tvrdi da kamion tužitelja prolazi samo dijelom ulice Željka Volarevića, ali u njegov dio ulice kamion tužitelja ne ulazi.

14. Sud nije prihvatio dio iskaza tuženika u kojem tvrdi da mu tužitelj nije pružio uslugu odvoza komunalnog otpada, obzirom da tuženik ne izvozi kantu ispred svoje kuće što je obvezan, a ukoliko nema otpada tada je dužan platiti minimalnu javnu uslugu.

15. U ovom postupku sporno je da li je tuženik dužan platiti zatraženi fiksni dio cijene, odnosno obveznu minimalnu javnu uslugu kada tužitelj nije dokazao da je izvršio preuzetu obvezu prikupljanja i odvoza otpada i tereti tuženika samo kao evidentiranog korisnika obavljanja navedene komunalne djelatnosti.

16. O naprijed navedenom pravno shvaćanje je zauzeo Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci broj: U-II/2492/2017 pod točkom 25. 3. navodeći slijedeće: "

"... dakle, Ustavni sud primjećuje da je i ZOGO u navedenom članku 33. stavku 1. predvidio dio obračuna cijene javne usluge (tzv. fiksni dio), kojim se osigurava funkcioniranje poslovanja davatelja javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada, te se ne mogu prihvatiti prigovori predlagatelja da plaćanje tzv. "paušala" nije predviđeno ZOGO-m, te da je iz tog razloga Uredba: 50/17-84/19 u tom dijelu u nesuglasnosti s odredbama ZOGO-a. Stoga je Ustavni sud suglasan s navodom u očitovanju vlade da je cijena obvezne minimalne usluge (tzv. fiksni dio cijene) potrebno osigurati kako bi se sustav učinkovitog gospodarenja otpadom uopće mogao uspostaviti i održati, odnosno kako bi sustav pružanja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada uopće mogao kvalitetno i sigurno funkcionirati, s obzirom na sve troškove koje takva javna usluga iziskuje, kao i sva potrebna materijalna sredstva (koja uključuju radnike, spremnike, kamione i drugu opremu), te da iz tih razloga navedeni sustav ne bi mogao funkcionirati kada bi cijena javne usluge bila formirana samo kroz količinu predanog otpada. Vlada u očitovanju navodi da poslovanje davatelja usluge koje bi isključivo ovisilo o količinama predanog otpada koje ovisno o razdoblju mogu znatno varirati, bilo bi ekonomski neodrživo, a usluga upitne sigurnosti, redovitosti i kvalitete.

17. Prema pravnom shvaćanju Ustavnog suda Republike Hrvatske u navedenoj odluci, a koje obvezno i za ovaj sud, svi vlasnici nekretnina dužni su snositi trošak fiksnog dijela cijene javne usluge neovisno o količini predanog otpada. U čl. 3. stavku 1. točka 15. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom ("Narodne novine" broj: 50/2017; dalje Uredba) obvezna minimalna javna usluga je dio javne usluge koju je potrebno osigurati kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu. Zbog naprijed navedenog javnu uslugu zbrinjavanja komunalnog otpada dužni su plaćati svi vlasnici nekretnina i iznos fiksnog dijela koji plaćaju nije cijena koja je razmjerna količini predanog otpada pa je za obračun utuženog duga neodlučno da tuženiku nije pružena usluga zbrinjavanja otpada, odnosno da je tužitelj na izdanim računima evidentirao minimalnu javnu uslugu u visini od 48,00 kuna s PDV om od 13% što ukupno iznosi 55,60 kuna.

18. Prigovor zastare istaknut u prigovoru tuženika od 27.11.2020. nije osnovan budući je tužitelj prekinuo zastaru podnošenjem prijedloga za ovrhu javnom bilježniku dana 3.veljače 2020., a prva dospjela tražbina tuženika je od 16. veljače 2019., dakle, u rokovima predviđenim odredbama članka 226. Zakona o obveznim odnosima.

19. Predmet postupka u konkretnom slučaju predstavlja platni nalog tužitelja kojima isti potražuje novčani iznos s osnove komunalne usluge koja se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada, pri čemu je u postupku utvrđeno (te u osnovi nije sporno) da je tuženik vlasnik nekretnine na području Hrvatske Dubice, a tužitelj pružatelj usluge odvoza komunalnog otpada na području Općine Hrvatska Dubica, te

su računi za odvoz formirani u skladu sa Zakonom u vidu minimalne javne usluge (fiksni dio) koji je tuženik dužan plaćati kako bi se usluga na području Općine Hrvatska Dubica mogla pružati od strane tužitelja.

20. Odredbama ZOGO-a je u pravni poredak Republike Hrvatske preneseno zakonodavstvo Europske Unije koje je kao takvo uređeno Direktivama, Uredbama i Odlukama, pobliže navedenim u članku 2. ZOGO-a, i koje kao takve uređuju samo gospodarenje otpadom na temelju pravnih načela različitih od pukog određivanja obveze na temelju samog vlasništva nekretnine.

21. Troškovi postupka riješeni su primjedbom odredbe članka 154. ZPP-a, te je tužitelju kojeg je zastupao punomoćnik priznat trošak u vidu jednokratne naknade po Tbr. 7. toč. 8. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u visini od 99,54 € / 750,00 kuna budući je tužitelja zastupao punomoćnik koji je odvjetnik na ovaj iznos priznat je i PDV od 25%, što iznosi 24,89 € /187,50 kuna, ukupno 124,43 € /937,50 kuna, te trošak javnobilježničke nagrade s PDV-om od 9,95 € /75,00 kuna, sveukupno 134,38 € / 1.012,50 kuna, te trošak sudske pristojbe na presudu u visini od 13,27 € / 100,00 kuna što sveukupno iznosi trošak od 147,65 € /1.112,50 kuna.

22. Zbog svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci.

Hrvatska Kostajnica, 17. ožujka 2023.

Sudac

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave iste, tj. od dana 17. ožujka 2023.. Žalba se podnosi na Županijski sud, a putem ovog suda. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 1., 2.,4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba u kojoj su izneseni razlozi zbog kojih se ona ne može podnijeti biti će odbačena kao nedopuštena u skladu sa člankom 467. stavak 1., 3., 4. i 5. ZPP-a.

Dna:

- punomoćnik tužitelja odvjetnik M. R., putem e-oglasne ploče
- punomoćnik tuženika odvjetnik H. M., putem e-oglasne ploče